

Maria Canyigueral, piano

Intèrprets Catalans
Dimarts, 19 de febrer de 2019 –20h
Petit Palau

Frederic Mompou (1893-1987)
Cançó i dansa núm. 1
Basada en *La filla del carmesí* i *Dansa de Castellterçol*

Cançó i dansa núm. 2
Basada en *Dotze cavallers* i *Galop de cortesia*

Víctor Estapé (1962)
'Dotze cavallers', un nouveau hommage à Frederic Mompou
Basada en *Dotze cavallers* i *Galop de cortesia*

Joan Magrané (1988)
Cançó i dansa per a piano
Basada en la *Cançó i dansa núm. 3* de Mompou

Frederic Mompou
Cançó i dansa núm. 3
Basada en *El noi de la mare* i en un altre tema original

Jiří Gemrot (1957)
Souvenir pour piano
Basada en la *Cançó i dansa núm. 3* de Mompou

Frederic Mompou
Cançó i dansa núm. 4
Basada en *El mariner* i *Ball del ciri*

Cançó i dansa núm. 5

Nicolas Bacri (1961)
Chanson et valse, Esquisses lyriques núm. 4 & 5
Basada en la cançó *La sardana*

Frederic Mompou
Cançó i dansa núm. 6

Moritz Eggert (1965)
Hämmerklavier XXVI, to be played after Mompou's núm. 6
Basada en la *Cançó i dansa núm. 6* de Mompou

Frederic Mompou
Cançó i dansa núm. 7
Basada en *Muntanyes regalades* i *Lhereu Riera*

Cançó i dansa núm. 8
Basada en *El testament d'Amèlia* i *La filadora*

Cançó i dansa núm. 9
Basada en *El rossinyol* i *El barretaire*

Antón García Abril (1933)
Reverberaciones
Basada en *Les dotze van tocant* i *Del cel baixen els àngels*

Frederic Mompou
Cançó i dansa núm. 10
Basada en les *Cantigas de Santa Maria* d'Alfons X el Savi

Josep Maria Guix (1967)
Stella
Basada en el tetracord descendent de la cantiga d'Alfons X el Savi *Santa Maria Strela do dia*

Frederic Mompou
Cançó i dansa núm. 11
Basada en *La patum de Berga*

Cançó i dansa núm. 12
Basada en *La dama d'Aragó* i *La mala nova*

Joseph Phibbs (1974)
Nocturno after Mompou
Basada en *La dama d'Aragó* i *La mala nova*

Frederic Mompou
Cançó i dansa núm. 14
Basada en *La cançó del lladre*

Konstantia Gourzi (1962)
Wind dances, op. 72
Basada en *La cançó del lladre*

Durada del concert: 90 minuts
sense pausa

“Havia triat la boira baixa, la vermellova, i adhesiva, havia llegit els salms, els salms que diuen por de llum. I afegia: estic al llindar de mi, que és on van deixar-me. I ara me n’adono, que no hi arribo mai, al meu gotim madur, car jo soc el que no arribo mai a mi”

Màrius Sampere
Dèmens, 2017

Comentari

Hi ha intèrprets per als quals un programa de concert és un projecte personal, una aventura que pot tenir el seu risc, però que per això mateix resulta encara més gratificant. És el cas de la pianista gironina Maria Canyiguer i aquest *Avantguarding Mompou* que avui ens presenta al Palau.

Estrenat a Londres el 10 de juny de 2018, aquest projecte va començar a gestar-se dos anys abans, quan la pianista va decidir interpretar les *Cançons i danses* de Frederic Mompou, un cicle de catorze peces (tretze per a piano i una per a guitarra) escrit entre el 1921 i el 1963 sobre melodies populars catalanes, però també d’altres de creació pròpia que aconsegueixen evocar aquest mateix folklore. Aviat, però, va sorgir-li la idea de combinar-les amb una sèrie de partitures compostes per a l’ocasió per nou compositors provinents de diverses parts d’Europa i de diferents generacions, estètiques i estils musicals. La mateixa intèrpret en va fer la recerca, tot buscant creadors en els quals trobés una certa afinitat quant a llenguatge musical i expressiu, i que al mateix temps poguessin relacionar-se de manera natural amb l’obra de Mompou i, especialment, amb la seva forma estilitzada, intimista i poètica de fer seva la rica tradició folklòrica catalana. Va ser així com va quedar format un grup integrat per Víctor Estapé, Josep Maria Guix i Joan Magrané, Antón García Abril, Moritz Eggert, Konstantia Gourzi, Jiří Gemrot, el francès Nicolas Bacri i el britànic Joseph Phibbs. A tots ells la pianista només els va posar una condició: que a l’hora de compondre la seva música tinguessin com a punt de partida el mateix material temàtic que va inspirar Mompou o, en el seu defecte, altres melodies populars catalanes que el mestre no hagués explorat.

El resultat és un homenatge fascinant a Mompou que pren forma a través de la seva pròpia música i la d’aquests creadors contemporanis, les obres dels quals configuren una mena de reflex, de duplicat avantguardista, de l’art del mestre, alhora que permeten copsar algunes de les vies que representen l’univers pianístic actual. Passat i present estableixen així un diàleg fructífer i apassionant, ple d’interrelacions, de contrastos, de punts de vista que enriqueixen l’experiència del concert i l’audició d’una obra tan coneguda i estimada com les *Cançons i danses*.

Juan Carlos Moreno, historiador i crític musical

Maria Canyiguer, piano

Nascuda a Girona i resident a Londres, Maria Canyiguer va estudiar amb Michel Wagemans (Barcelona), André de Groote (Brussel·les) i Nino Kereselidze (Madrid). També va fer un Master of Arts in Performance a la Royal Academy of Music de Londres amb Sulamita Aronovsky.

Ha tocat com a solista, amb orquestra i formacions de música de cambra en nombroses sales importants del nostre país i del Regne Unit. Ha estrenat obres de diversos compositors, entre les quals *Sí, a Montsalvatge* de Benet Casablancas al Regent Hall de Londres. Recentment ha estat convidada a oferir recitals per a la Iberian Latin American Music Society, Oxford Chamber Music Society, Ibercamera, Juventudes Musicales, Festival de Portafrada, Fundació Pau Casals del Vendrell i Schubertiada de Vilabertran, així com a l’Auditori de Girona i la Fundación Juan March de Madrid.

Avantguarding Mompou és el títol del seu nou projecte, dedicat a Frederic Mompou en el 125è aniversari del compositor, en el qual Maria Canyiguer ha encarregat obres a nou compositors europeus que complementen el cicle *Cançons i danses* del compositor barceloní.

Amb la col·laboració de:

www.palaumusica.cat

B 693-2019